

Menestystä pohjoismaisissa journalistikilpailussa

Harri Huhtamäki Yleisradiosta ja Tapani Suominen Demarista palkittiin äskettäin Pohjoismaisen ministerineuvoston journalistikilpailussa "Nordpris -92". Kun suomalaiset tiedotusvälineet eivät ole kilpailusta paljoakaan kertoneet, kysyin siitä Demarin toimituspäällikkö Tapani Suomiselta.

Voitit maaliskuun alussa pohjoismaisen mediapalkinnon. Mistä palinosta on kysymys?

— Nordpris-palkinto on Pohjoismaiden ministerineuvoston rahoittama radio-, tv- ja lehdistöpalkinto, joka jaettiin tänä vuonna ensimmäistä kertaa. Ministerineuvosto halusi palkinnolla juhlistaa sitä, että Pohjoismaiden neuvosto täytti viime vuonna 40 vuotta ja Pohjoismaiden ministerineuvosto 20 vuotta.

— Sääntöjen mukaan palkinto voitiin antaa "journalistille tai journalistiryhmälle, joka vuoden 1992 aikana on antanut merkittävän panoksen tarjoamalla yleisölle tietoja tai elämyksiä aiheesta, joka käsittelee pohjoismaisen yhteistyön asemaa uudessa Euroopassa".

Palkintosumma oli huomattavan suuri.

— Kyseessä oli Pohjolan tähän mennessä suurin journalistipalkinto. Yhteensä jaossa oli 450 000 Tanskan kruunua.

Kussakin sarjassa jaettiin 150 000 kruunun palkinnot. Tv-palkinto annettiin yhdelle tuotantoryhmälle, radiopalkinto jaettiin kolmeen osaan ja lehdistöpalkinto kahteen. Sekä norjalaiset, tanskalaiset että suomalaiset saivat kaksi palkintoa, ruotsalaiset ja islantilaiset eivät yhtään.

Ja sinä sait lehdistöpalkinnon puoliikkaan, 75 000 Tanskan kruunua.

— Toisen puolen lehdistöpalkinnosta sai vanha ystäväni, norjalaisen dagbladetin toimittaja Per Vassbotn.

Miksi tästä suurpalkinnosta on puhuttu ja kirjoitettu niin vähän?

— Palkintojenjakojuhlallisuuksissa ei todellakaan näkynyt lehdistöä. Onnittelijat olivat enemmänkin ministereitä ja parlamentin puhemiehiä. Yksi toimittaja teki sentään pienen haastattelustumpin etukäteen. Hänen esimiehensä oli kuulemma pakottanut.

— Tottakai minuakin olisi harmittanut, jos joku kollega olisi saanut moisen palkinnon.

Tarkoitat että toimittajat ovat kateellisia toisilleen?

— En minä niin sanonut.

Miten palkinnosta tiedotettiin?

— Etukäteen palkinnosta lähetettiin paljon tiedotteita sekä suoraan toimituksiin että ammattilehtien kautta. Ilse palkinnonjaosta tiedottaminen sen sijaan epäonnistui. Ministerineuvoston tiedottajat halusivat pitää voittajien nimet ehdottoman salaisina palkinnonjakopäivään asti. Materiaali jaettiin niin myöhään, että

kukaan toimittaja ei ollut enää kiinnostunut.

Harmittaako?

— Harmittaisiko sinua jos saisit 75 000 kruunua (yli 70 000 markkaa) ja pusun Norjan kauniilta kulttuuriministeriltä?

Onko palkinnosta kirjoitettu muissa Pohjoismaissa?

— Dagbladet teki jutun Vassbotnista ja Demari minusta. Joissakin suomalaislehdissä oli STT:n juttu palkinnoista. Ruotsissa ainakin Dagens Nyheter mainitsi voittajien nimet, mutta tanskalaislehdissä näkyi vain muutaman rivin mainintoja tanskalaisvoittajista. Pohjoismaiden neuvoston tiedotuslehti Nordisk kontakt ei maininnut koko palkinnosta.

Palkitun juttusi nimi oli Pohjanmiehet lähtevät Eurooppaan. Mistä se kertoi?

— Se on luettavissa viime vuoden Demarissa 18. joulukuuta. Jutun alaotsikkona oli "Riimukirjoitus Lofoottien Shellin miestenhuoneen ovesta" ja se oli omistettu Carl Bildille, Ulf Dinkelspielille, Uffe Elleman-Jensenille ja Pertti Salolaiselle. He olivat miehiä, jotka tuohon aikaan viilivät kuin tunturisopulit EY:n valian käytävillä.

Pikkaat jutussasi EY:n kannattajia?

— Ja vastustajia. Ja koko pohjoismaisen yhteistyön tyhjiä fraaseja.

Etkö arvosta pohjoismaista yhteistyötä?

— Päin vastoin, olen nordisti henkeen ja vereen. Huijareita ovat nämä EY-intoilijat, jotka kuvittelevat, että Eurooppaan pääsee Pohjolan ohi, esimerkiksi ilman Ruotsia ja ruotsin kieltä. Minä haluaisin, että Suomi todella kuuluisi Pohjolan yhteisöön. Mutta emme me mongolit taida olla vieläkään siihen seuraan kypsiä.

Mikä tämän sinun juttusi genre on?

— Kerro sinä. Ehkä se on sarkastis-poeettinen historiallinen kiistakirjoitus, folkloristinen essee, perinteikkäässä työväenlehdessä julkaistu huutavan ääni herrojen tuhatvuotista huijausta vastaan.

Pertti Suhonen